

Anonymizovaná verze

Překlad

C-351/21 - 1

Věc C-351/21

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

4. června 2021

Předkládající soud:

Justice de paix du canton de Forest (Belgie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

13. dubna 2021

Žalobce:

ZG

Žalovaná:

Beobank SA

Justice de paix du canton de Forest (Smírčí soud kantonu Forest)

ROZSUDEK

Smírčí soudce vydává tento rozsudek ve věci:

– **ZG**, [omissis]

[omissis] [Osobní údaje žalobce a jeho advokáta]

žalobce,

– **Akciová společnost BEOBANK**, dříve CITIBANK BELGIUM SA
[omissis] [Osobní údaje žalované a jejího advokáta]

žalovaná,

[omissis]

[Skutečnosti předcházející sporu]

Odůvodnění

ZG se domáhá, aby byla společnosti BEOBANK uložena povinnost zaplatit částku 1 984 eura, která představuje dvojí „neschválenou“ transakci z jeho debetní karty.

ZG, který je belgickým rezidentem, je majitelem bankovního účtu u BEOBANK v Belgii, k němuž disponuje debetní kartou.

V noci z 20. na 21. dubna 2017 byl ZG ve Valencii ve Španělsku.

Poté, co ZG se svou debetní kartou provedl prostřednictvím mobilního terminálu první platbu ve výši 100 euro (0 h 35) v zařízení, které nazývá diskotékou a BEOBANK „nevěstincem“, byly provedeny další dvě platby se stejnou debetní kartou na tomtéž terminálu ve výši 991 euro (1 h 35) a ve výši 993 eura (2 h 06). Třetí transakce ve výši 994 eura byla iniciována, ale byla bankou zamítnuta (2 h 35).

ZG vysvětluje, že si již nevzpomíná, co se stalo poté, co v zařízení vypil několik drinků.

Dne 23. dubna 2017 zablokoval ZG svoji kartu u CARDSTOP.

Dne 29. dubna 2017 nahlásil ZG na policii v Bruselu, že jeho bankovní karta byla ukradena a podvodně použita.

Vedle náhrady škody (500 euro) žádá ZG navrácení částky druhé a třetí transakce, které považuje za „neschválené“ na základě článku VII.35 belgického Code de droit économique (zákoník hospodářského práva), ve znění použitelném v rozhodné době. BEOBANK odmítá tuto částku vrátit a má za to, že tyto transakce byly schváleny nebo že se přinejmenším ZG dopustil hrubé nedbalosti.

Účastníci řízení se neshodují zejména v otázce, který druh zařízení ZG navštívil, zda byl obětí podvodu usnadněného podáním drogy nebo zda navštívil nevěstinec, kde mu mohly být poskytnuty sexuální služby.

Důležitou skutkovou otázkou je, komu byly různé platby připsány. Podvod uskutečněný třetí osobou prostřednictvím debetní karty oběti klasicky podvodníkovi umožňuje obohatit se nákupy nebo výběry v hotovosti. V projednávané věci by byl přitom prospěch z podvodu připsán na bankovní účet této třetí osoby, pokud uvěříme verzi ZG stran skutkových okolností.

BEOBANK patrně pouze na žádost právního zástupce ZG uvedla referenční číslo terminálu a jeho zeměpisnou polohu, aniž uvedla totožnost příjemce transakcí jinak než údajem „COM SU VALENCIA ESP“.

Věc byla po přednesení řeči odložena, aby mohla BEOBANK poskytnout upřesnění, avšak bezvýsledně.

BEOBANK vysvětluje, že neobdržela doplňující informace od společnosti ATOS, která provozuje terminál. Španělská banka SABADELL podle jejího názoru odmítá sdělit identifikační údaje dotyčného obchodníka.

Článek VII.18 belgického Code de droit économique, ve znění účinném v roce 2017, přitom stanovil:

„Poté, co je z účtu plátce odepsána částka individuální platební transakce [...], poskytovatel platebních služeb plátce neprodleně poskytne plátcovi [...] následující informace:

1° odkaz umožňující plátcovi identifikovat každou platební transakci a tam, kde je to vhodné, **údaje týkající se příjemce;**

[...]“

Vyvstává otázka, jaký je rozsah povinnosti poskytovatele služeb, pokud jde o informace týkající se příjemce. Pokud BEOBANK nesplnila svou povinnost, soud z toho může vyvodit závěry ohledně její povinnosti vrátit sporné transakce nebo ohledně návrhu na náhradu škody stran ztráty šance získat zpět finanční prostředky od třetí osoby.

Účastníci řízení nezpochybují, že článek VII.18 belgického Code de droit économique je použitelný na skutkový stav.

Toto ustanovení je přepisem článku 38 směrnice 2007/64/ES do belgického práva.

Účastnice řízení BEOBANK tvrdí, že toto ustanovení jí pouze ukládá povinnost vynaložit veškeré úsilí, přičemž jí ukládá pouze poskytnout informace, které obdrží od svého obchodního partnera, a ponechává na spotřebiteli, aby se obrátil na uvedeného obchodního partnera, je-li informace nedostatečná. V projednávaném případě žádá smírčí soud, aby v případě, že je to vhodné, zaslal španělské bance „soudní výzvu“, aby předložila dokumenty, které jí umožní identifikovat příjemce transakce. Při neexistenci uspokojivé odpovědi by bylo dokonce namístě nařídít vyšetřování – na základě žádosti o právní pomoc – za účelem vyslechnutí orgánů SABADELL (španělská banka, kde byl otevřen účet). K odůvodnění svého stanoviska se BEOBANK opírá o výraz „tam, kde je to vhodné“, který je uveden v textu směrnice.

ZG má naproti tomu za to, že BEOBANK má povinnost dosáhnout výsledku a že musí nést důsledky neposkytnutí údajů jejím španělským obchodním partnerem.

Ani jeden z účastníků řízení nepodporuje svou argumentaci odkazy na doktrínu nebo judikaturu.

Smírčí soudce nenašel ani žádné právní písemnosti, které by se touto otázkou zabývaly.

Na základě čl. 267 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) mohou soudy členských států položit Soudnímu dvoru Evropské unie otázku týkající se výkladu unijního práva, považují-li rozhodnutí Soudního dvora o této otázce za nezbytné k vynesení jejich rozsudku. Položení této otázky je obzvláště vhodné tehdy, když existující judikatura patrně neposkytuje nezbytné objasnění.

V projednávané věci se přitom jeví jako rozhodující otázka, zda má bankovní instituce povinnost vynaložit veškeré úsilí nebo povinnost dosáhnout výsledku, pokud jde o informace týkající se příjemce. Stejně tak je důležitý i rozsah této informace a zejména to, zda se tato informace musí týkat přinejmenším údajů umožňujících identifikovat právní subjekt (fyzickou nebo právnickou osobu), který platbu přijal. Transakce předložená k posouzení soudu je kromě toho velmi běžná (elektronická platba prostřednictvím debetní karty) a jednotné uplatňování v různých zemích Unie se jeví jako nezbytné k zajištění účinnosti rozhodnutí.

Je tedy třeba položit Soudnímu dvoru Evropské unie následující otázky: [*omissis*]

[*omissis*]

[Otázky uvedené ve výroku]

Rozhodnutí

Spis bude zaslán Soudnímu dvoru Evropské unie a budou mu položeny následující předběžné otázky:

- 1° Má poskytovatel služeb podle čl. 38 prvního pododstavce písm. a) směrnice 2007/64/ES povinnost vynaložit veškeré úsilí nebo povinnost dosáhnout výsledku, pokud jde poskytnutí „údajů týkajících se příjemce“?
- 2° Zahrnují „údaje týkající se příjemce“, které jsou zmíněny v tomto ustanovení, údaje umožňující identifikovat fyzickou nebo právnickou osobu, která přijala platbu?

[*omissis*] [závěrečná formulace a podpisy]